

Puhe Kurvissuvun kesätapaamisessa 12.-14.8.2022

Coca-Cola -yhtiö lahjoitti yli 700 000 pulloa kuplivaa kolajuomaa Sotainvalidien Veljesliitolle ja Olympiakisojen järjestelytoimikunnalle myytäväksi Helsingin olympiakisoissa 1952. Juoman jälleenmyynnistä suurelle yleisölle vastasi Sotainvalidien Veljesliitto. Se sai pitää myynnistä saamansa varat. Yhteistyöstä syntyi menestystarina molemmille osapuolille.

Muutakin jännää tapahtui samana vuonna: Elisabeth II kruunattiin koko Iso-Britannian ja brittiläisen Kansainyhteisön kuningattareksi. Ja meidän Armi Kuusela kruunattiin Miss Universumiksi. Helsinki-Vantaan lentoasema avattiin, ja Suomi sai siis järjestääkseen Helsingin kesäolympiakisat. Kenttää todella tarvittiin: Suomeen saapui 1,4 miljoonaa kisaturistia ja urheilijaa. Ja suuri urakka, sotakorvaukset saatiin maksetuksi. Suomessa alkoi voimakas taloudellinen kasvu. Myös väkiluku kasvoi niin, että kansakouluja rakennettiin lähes joka kylään.

Samana tapahtumien vuotena, Ilon ja Toivon vuonna 1952 suvun jäsenten, erityisesti Usko Kärjen, Toivo Kärjen, Tyyne Kurvisen ja Pietari Hakkaraisen välisissä keskusteluissa pidettiin sukuyhdistyksen perustamista tärkeänä. Voimakkaana taustavaikuttajana toimi myös Siunaukselan orpokodin johtaja, pastori P. I. J Kurvinen Karkusta. Siunauksela oli naapuripitäjässä Nokiolla. Ajatusta kannatettiin heti laajalti ja yhdistyksen perustava kokous pidettiinkin jo samana kesänä 5.7. Paikkana oli Ilomantsin Kansallistalo.

Kokouksen puheenjohtajana on toiminut virkailija Tyyne Kurvinen; yli 90 suvun jäsentä on ollut saapuvilla. Sihteerinä oli hovioikeudenviskaali, varatuomari Usko Kärki.

...

Yhdistyksessämme on ehtinyt toimia jo montakin aktiivista, mutta tärkeimpiä olette te, tavalliset rivijäsenet. Ilman teitä ei tätä sukuseuraamme olisi edes olemassa.

Niitä yhdistyksen toimintahenkilöistä ja taustavaikuttajista nousevat, jo mainitsemani aktivistinelikon lisäksi,:

- Pekka Kurvinen
- Toini Sanila /Hakkarainen, sekä sisaruksensa Eija ja Oiva
- Eero ja Eira Kurvinen
- Ilmari Kärki
- Pekka Kärki
- Kalervo ja Marjatta Kärki
- Eeva-Riitta Kilpi
- Riitta Kurvinen
- Eeva ja Kauko Taponen

Sukuseuramme puheenjohtajina on ollut kahdeksan eri henkilöä. Nykyinen suvun päämies on Pirkka Kärki Nokialta. Sihteerinä on toiminut pidempään ainakin kolme eri henkilöä, nykyinen sihteerimme Eeva-Riitta Kilpi heistä pisimpään.

Tässä yhteydessä lausun, ja meidän kaikkien rivijäsenten puolesta, kiitoksemme seuramme toimintaa pyörittäville henkilöille ja heidän perheilleen. Pyyteetön työnnä on mahdollistanut toimintamme jatkumisen. Kiitos! (annamme yhteiset aplodit näille nykyisille ja jo poistuneille aktiiveillemme)

Meille länsisuomalaisille tämä Kurvissuvun kokoontuminen ja yhteenkuuluvuus on kuin tuulahdus osittain karjalaisista juuristamme. Jotain ”hengen vetoa” siinä on.

...

Perustamisen lisäksi yhdistyksemme merkkipaaluja ovat olleet Runonlajin Pirtin pystytys ja Matelin lauluitan siirto Parppeinvaaralle, Namibian piispan Leonard Aualan vierailu lähetystyön 100 vuotisjuhlan yhteydessä -68, Mateli Kuivalattaren muistomerkin pystytys -61, Toivo Kärjen valssi ”Koitere, Karjalan helmi”

...

Sukuseuramme on siis varttunut jo kohtuulliseen ikään. Kun vertaan toimintaamme muutamiin muihin tuntemiini sukuseuroihin havaitsen selviä eroja. Syynä on ilmeisesti, että kun nuo muut sukuseurat on perustettu 1990 luvulla tai myöhemmin, niin näille ”uusille” sukuseuroille tyypillistä on, että alussa on aivan hurmoksellisen innostus. Halutaan kokoontua ja tavata : ”Kas, sinäkin olet sukulaisia. Ja ”On hauska nähdä sukulaisia, ei olakaan oltu tekemisissä pii-itkään aikaan”. Suuren innostuksen vallassa ryhdytään toimittamaan omaa lehteä, perustetaan kotisivut ja keksitään

pihaleikkejä kesätapahtumissa. Seuraavaksi ryhdytään laatimaan sukuselvitystä – sukuselvityskirjan laadinta alkaa. Se kestääkin useita vuosia, ja saattaa tulla kalliiksi. Jäsenet ostelevat valmista painosta ja löytävät sieltä paitsi omat nimensä, myös uusia, jopa tuhansia sukuun kuuluvia henkilöitä. – Muutamassa tapauksessa olen havainnut, että tämän jälkeen tuo innostus laimenee. Ja jopa saattaa lopahtaa. Heillä on pitkä matka vielä kuljettavana vaikka stipendikäytäntöihin.

Meillä Kurvisilla sen sijaan on yksinkertaiset, edelleen toimivat säännöt ja käytännöt. Sukuselvitystä tehtiin vain siinä laajuudessa, kuin on ollut tarpeen. Kantavana, henkisenä voimana ovat olleet sukuun kuuluvat merkkihenkilöt. Heihin on samaistuttu ja on ihailtu. Internetin kotisivuilta näitä löytyy, joskaan ei kaikki. Toki näitä julkkiksia tulee lisääkin, uusia nimiä olisivat tuntemastani uudesta sukupolvesta esimerkiksi Vilja-Tuulia Huotari-nen, Johanna Suurpää, Julia Korkman, Seppo Kärki ja Hilikka Piipponen.

Toimintaamme on kuulunut myös karjalaisuuden, ilomantsilaisuuden korostaminen, Mateli Kuivalattaren perinnön vaaliminen ja pyrkimys kaukaistenkin sukulaisten yhteenkuuluvuuteen. Evankelisella liikkeellä näyttää olevan keskuudessamme vankka kannatus, liekö Pietari Kurvisen peruja. Meillä on ollut myös pyrkimystä kannustaa nuoriamme stipendein; se toiminta näyttää kyllä hiipuvan, vaikka lahjakkuuksia on.

Siitä tullaankin tulevaisuuteen.

Mielestäni meillä on edelleen hyvä mahdollisuus sukuseuramme jatkuvuuteen ja kehittymiseen aina hamaan tulevaisuuteen saakka. Näillä eväillä on hyvä jatkaa. Keskeisinä rakennuspuina, puitteina, jotka meidän

ja jälkeläistemme mielissä muodostavat ”henkisen Kurvissuvun” voisivat olla:

- lähtöpaikkamme Ilomantsi ja pohjoiskarjalaiset vaara- ja järvimaisemat
- suvun tunnetut henkilöt. Kyseessä ei niinkään ole julkisuudella ratsastaminen, vaan että heidän töidensä ja persooniensa kautta voimme tuntea henkistä yhteenkuuluvuutta ja innoitusta, jopa esikuvia. Aivan kuten noihin ilomantsilaisiin juuriimme. Näistä muutamia kerratakseni: Mateli Kuivalatar, kaksi Pietari Kurvista; Auvo Kurvinen, Naima Kurvinen, Toivo Kärki, Jorma Kurvinen, Ukko-Heikki Kurvinen, Esteri Kärki-Kurvinen sekä uudet, vielä keskuudessamme vaikuttavat nykyiset ja tulevat puurtajat ja lahjakkuudet. Kynttilää ei kannata pitää vakan alla!
- Mateli Kuivalattaren henkisen perinnön tekeminen entistä näkyvämmäksi. Se yhdistää meidät vuosituhantiseen itäsuomalaiseen kulttuuriperintöömme mitä kauneimmalla tavalla.
- suvulle tärkeät paikat, kuten Ilomantsi kokonaisuudessaan ja siellä Parppeinvaara, Siitarinvaara, Matkamiehen Risti, Naarvan rajaseutukirkko, Ilomantsin Sadan Enkelin kirkko ja muistomerkki, Matelin hautapaikka, Sastamalan Karkku

Näillä eväillä ja tulevaisuuden saatesanoilla paitsi lopetan saarnani, myös toivotan kurvissukulaisille perheineen tulevaisuudenuskoa ja hyviä muistoja tästäkin kesätapaamisestamme.